

del, med andre Ord, hvad den vedkommende Mand kan faa ved at sælge — i dette Tilfælde sin Rug — til Per og Povl. Naar han sælger til Staten, skal han dog vel have det samme, som naar han sælger til Per eller Povl. Hvis Staten siger: Jeg vil give dig noget mindre, og benytter sin Magt dertil, synes vi, det er Snyderi.

Den højtærede Minister talte lidt haanende, syntes det mig, om Børsnoteringer. Jeg skrev Ordet op i den højtærede Ministers Tale. Jeg kan ikke finde nøjagtigt, hvor det staar i Fortrykket, men der tales i hvert Fald om „at sætte en Pris“, og at „den Pris, der sættes, kan mangfoldige Gange være Resultatet af den fuldkomneste Svindel“ o. s. v. Det synes, at den højtærede Indenrigsminister har et saare ringe Begreb om, hvad en Børsnotering vil sige. Jeg vil derfor tillade mig kort at forklare det. En officiel Børsnotering paa Kornvarer eksisterer ikke, men der gives Mæglerreferater af betalte Priser, det beder jeg lagt Mærke til. Man har Børsnoteringer af forskellig Art. Man har Børsnoteringer, der forud giver et Skøn, saasom Smørnoteringen, der giver et Skøn over, til hvilken Pris den vedkommende Vare skal afregnes i Forholdet mellem Leverandør og første Køber. Men de fleste Børsnoteringers Basis — altsaa de Børsnoteringer, her er Tale om, og som vi holder os til ved Majspriser, naar vi siger, at Noteringen er 22 $\frac{1}{2}$ à 23, eller naar vi før talte om de Rugnoteringer, der faldt umiddelbart, før man fastsatte Maksimalprisen — er en Opgivelse af, til hvilken Pris forskellige Handler er gjorte. Efterhaanden som imidlertid en Børsnotering, om jeg saa maa sige, forfines, noterer man ikke alene de Priser, hvortil Handler virkelig er gjorte, Priser, hvortil der faktisk er handlet, men man noterer ogsaa til sidst en saakaldt Køberkurs og en Sælgerkurs. En Sælgerkurs er den, til hvilken man kan købe, og en Køberkurs er den, til hvilken man kan sælge, og den eneste lille Kærne af Sandhed i de Betragtninger, som den højtærede Indenrigsminister har søgt at gøre gældende, er, at naar man vurderer ved en Ekspropriation, bør det selvfølgelig ikke være Sælgerkursen, man lægger til Grund, men Køberkursen. Med andre Ord, den Omstændighed, at en Sælger fordrer en Pris hen i Luften, kan naturligvis ikke være det afgørende. Den Omstændighed, at nogle Mennesker kommer kørende ind paa Torvet med nogle Læs Rug og siger paa et Tidspunkt, hvor der i Forvejen er handlet til 22 à 23 Kr.:

Jeg vil have 30 Kr., er overhovedet intet værd i denne Sammenhæng. Nej, det er den Pris, en Køber virkelig vil give, den, hvortil en Sælger virkelig kan blive af med sine Varer, som det kommer an paa. Det, det i Handel og Vandel kommer an paa, er Priser i denne Forstand, altsaa Køberkurs i denne Forstand, som altsaa netop ikke er en ensidig Historie, men noget effektivt, netop den, man kan afsætte Varer til i det aabne Marked. En saadan Værdi, paastaar jeg, er den Minimalpris, der kan være Tale om.

Naar saa den højtærede Indenrigsminister siger, at en saadan Pris, der sættes paa en Vare, kan være Resultat af den fuldkomneste Svindel, vil jeg dertil svare, at deri synes jeg, at der skjuler sig en betydelig Bunke Naivetet, Naivetet med Hensyn til, hvad der foregaar paa Børsen som et Sted, hvor nogle Jobbere gaar omkring og laver en Pris. Det er den Slags Ting, som i Almindelighed hører hjemme i Fantasiens Verden, navnlig her i Landet, hvor der ikke findes saa kapitalstærke Firmaer — og aldeles ikke paa Kornhandelens Omraade —, at de kan skabe, hvad man med et engelsk Udtryk kalder et „corner“, den Slags Børsspekulationer, som forsøges paa store Landes Børser, og hvor man forud i al Hemmelighed opkøber saa store Dele af Varen, at man faktisk raader over Prisen. Disse Tilfælde er saa faa, at de alle optegnes i de økonomiske Prisers Historie, og det er en fuldkommen Misforstaaelse i denne Sammenhæng at tale om dette, som om det var noget, der kunde være almindeligt eller overhovedet Tilfældet her paa Københavns Børs. Jeg tror, at man lige overfor et enkelt lille Aktieselskab, hvor Materialet var overordentlig begrænset, har talt om, at der skulde være forsøgt paa saadant et „corner“, men at tro, at der indenfor dansk Varehandels Grænser skulde være forsøgt paa et saadant „corner“, at tro, at det overhovedet skulde kunne gennemføres, at der skulde være saa store Formuer til et enkelt Firmas Raadighed, forekommer mig helt hen i Vind og Vejr. Det normale er, at Konjunktoren bestemmer Prisen og paa den naturlige Maade, at der kommer en Køberkurs frem, saa snart en Indehaver af en Vare i det aabne Marked kan faa sin Vare solgt til den og den Pris. Dette er Dagens Pris, Varens Værdi, Værdi betyder ikke andet end Pris i Penge, og det skal ikke paa nogen Maade lykkes at forflygtige dette Begreb. Man taler vel under-